

III. SZKOLENIE UCZNIÓW

1. Wersety kluczowe

Mt 28,18-20; 2Tm 2,2; Łk 6,40; Kol 1,24-29; Hbr 6,12; Hbr 13,7; 1P 2,21

2. Wstęp

Naszym celem, jako chrześcijan, powinno być czynienie innych uczniami Jezusa. On powiedział:

„Dlatego idźcie i czyńcie uczniami wszystkie narody” (Mt 28,19).

To wezwanie nie tylko zawiera prowadzenie ludzi do poznania Chrystusa, ale również doprowadzenie ich do dojrzałości, aby i oni mogli prowadzić innych do Zbawiciela i duchowego wzrostu. Nie musimy czekać do czasu, aż staniemy się doskonali i doświadczeni w każdej duchowej dziedzinie, zanim zaczniemy czynić innych uczniami. Powinniśmy wypełniać to, o co Bóg nas prosi i poddać nasze życie Jemu, aby nas doskonalił i rozwijał w czasie wykonywania tej pracy.

Lenistwo, niewiara, brak miłości lub coś podobnego, nie powinny powstrzymać nas od czynienia tego o co prosił Jezus wszystkich swoich uczniów. Bóg oczekuje, że będziemy przekazywać innym dobrą nowinę o Chrystusie już teraz.

Czyniąc innych uczniami, powinniśmy skoncentrować nasz wysiłek na ludziach wiernych, którzy z kolei sami będą w stanie nauczać innych (2Tm 2,2). Wiemy, że apostoł Paweł sam tak postępował z Tymoteuszem, Tytusem i Sylasem. Jezus spędzał większość czasu w swojej trzyletniej służbie z dwunastoma uczniami a szczególną uwagę poświęcił trzem spośród nich. Ci ludzie, których Jezus szkolił, nauczali z kolei innych, a oni następnych, aż w końcu cały znany ówczesny świat zmienił się. To szkolenie uczniów jest pewnego rodzaju „duchowym rozmnażaniem”. Funkcjonuje ono dzięki temu, że uczniowie przekazują innym tę jakość życia, którą mają w Chrystusie (Łk 6,40).

3. Trzy poziomy ucziostwa

a) **Spotkanie w kościele** (np. Łk 13,10; Mt 5,1-2) lub duże zgromadzenie chrześcijan. Bardzo ważne jest, aby uczniowie Jezusa spotykali się razem, aby uwielbiać Pana i mieć udział w pełnym wyrażeniu lokalnego ciała Chrystusowego (Hbr 10,25). Jednakże w tego typu spotkaniach trudno jest o głębokie przyjaźnie, lub otwarcie się na indywidualne potrzeby i pytania. Te spotkania są zwykle ograniczone do określonego czasu i miejsca, to może nie odpowiadać tym ludziom, którymi się opiekujesz.

b) Grupa domowa lub grupa opieki

Jezus często nauczał małą grupę swoich uczniów (np. Mt 13,36; Łk 9,18). Tej wielkości grupa pozwala na nauczanie, dyskusję i dzielenie się. Związują się głębsze więzi niż w dużej grupie ludzi, a porządek i organizacja spotkań może być bardziej spontaniczna.

c) Opieka indywidualna (np. J 3,1-21; J 21,15-22)

To podejście jest bardzo dobre w sensie rozwijania relacji, osobistego nieskrępowanego dzielenia się, usługiwania i odpowiadania na pytania. Dlatego ten rodzaj uczniostwa jest szczególnie ważny dla nowych chrześcijan, aby pomóc im umocnić się w Królestwie Bożym i w zborze. Każdy chrześcijanin powinien być przygotowany na indywidualne nauczanie, jeśli osoba, którą naucza potrzebuje tego rodzaju duchowego kontaktu. Jednakże, takie podejście wymaga poświęcenia dużej ilości czasu i wysiłku i nie obejmuje szerszego grona.

Najlepszym podejściem jest połączenie tych wszystkich trzech metod.

4. Ci, którzy uczą powinni być ludźmi, których inni naśladowają

Powinni posiadać:

- ◆ głód Słowa Bożego
- ◆ pragnienie świętego życia
- ◆ pragnienie większego poznania Boga
- ◆ pragnienie bycia używanym przez Boga
- ◆ miłość do Boga i do Jego ludu.

Powinni być:

- ◆ poddani panowaniu Jezusa w swoim życiu, pragnąc spełniać Jego wolę we wszystkim, bez względu na cenę
- ◆ napełnieni Duchem Świętym i polegać na Nim.

Te cechy mogą nie być w pełni rozwinięte, lecz powinny być przynajmniej jakieś oznaki tego, że mają one miejsce w ich życiu (1Tes 2,7-8; 1Kor 4, 15-16; 1Tes 1,6).

5. Chrześcijanie są nie tylko powołani do zdobywania innych dla Chrystusa i nauczania ich

Powinni oni także:

- ◆ dzielić się radością i entuzjazmem w Chrystusie ze swoimi uczniami
- ◆ okazywać swoim uczniom bezwarunkową, szczerą miłość
- ◆ być dostępni dla swoich uczniów, pomagać im przez poświęcanie czasu, energii, wolnego dnia a nawet finansów

- ◆ jako prawdziwi przyjaciele w Chrystusie, dzielić się z uczniami swoim przeżyciami
- ◆ modlić się za swoich uczniów
- ◆ nauczać i pomagać swoim uczniom w modlitwie publicznej
- ◆ pobudzać swoich uczniów do wzrostu wiary
- ◆ zachęcać do rozwijania potencjału, który widzą w swoich uczniach
- ◆ doceniać i podkreślać zmiany na lepsze w swoich uczniach
- ◆ dawać dobry przykład swoim uczniom przez punktualność, porzucenie złych nawyków, nie dawanie zgorszenia; nie szcędząc czasu i talentów w budowaniu Królestwa Bożego.

6. Jak wybrać tych, których chcesz wziąć pod opiekę

a) W przypadku, gdy twoi zwierzchnicy zadecydują za ciebie

Tak może się stać, gdy zostaniesz wybrany do prowadzenia grupy domowej lub grupy opieki nowo nawróconych. W takich przypadkach bądź uległy swoim przywódcom.

b) Jeśli masz wybór

Jezus modlił się do Ojca zanim wybrał tych, na których skoncentrował swoją uwagę (Łk 6, 12-13). On potrzebował mądrości od Boga, aby dokonać właściwego wyboru. My także mamy dostęp do tego samego źródła mądrości, jeśli jej potrzebujemy i jeśli prosimy o nią z wiarą (Jk 1, 5-8). Bóg z pewnością wybierze dla nas kogoś do wzięcia pod opiekę z tych ludzi, których już znamy. Dlatego musimy się rozejrzeć za nimi. Może też tak być, że Bóg wybrał cię do opieki na tymi, których sam przyprowadziłeś do Chrystusa.

Gdy szukasz kogoś do wzięcia pod opiekę, powinieneś szukać takich ludzi, którzy chętnie chcą słuchać, uczyć się, przebaczać, ufać, poświęcać się, kochać Boga, wzrastać duchowo, są wierni, przyznają się do swoich potrzeb, są otwarci na Boga i ulegli wobec autorytetu Słowa Bożego.

Te cechy mogą być niedostrzegalne w ludziach na początku twojego programu nauczania. Właściwie ludzie początkowo mogą wyglądać na surowych i niedojrzałych, lecz powinieneś dostrzegać i wierzyć w to, że z Bożą pomocą będą się zmieniać.

Zapamiętaj, że Bóg obiecał nam pomagać tylko wtedy, gdy czynimy Jego wolę; nie poświęcaj się nikomu, jeśli nie masz pewności od Boga. Również nie jest zalecane, aby brać pod opiekę jedną osobę przeciwnej płci, ponieważ niektóre aspekty życia, którymi się dzielisz są zbyt intymne.

Nie konkuruj z przywództwem, które jest nad tobą - pastorem lub innym przełożonym. Jeśli oni jeszcze nie wiedzą, co zamierzasz zrobić, to wyjaśnij im swój program i bądź uległy decyzjom, które mogą podjąć. Również nie bierz zbyt wielu uczniów pod opiekę. Ci ludzie będą potrzebować twojej

pomocy i jeśli zaangażujesz się w dużą grupę ludzi, to zmniejszysz swoją efektywność. Lepiej jest wyszkolić dobrze jednego ucznia niż źle wielu.

7. Jak utworzyć grupę opieki (uczniostwa)

Jeśli wybrałeś ludzi, których weźmiesz pod opiekę, ważne jest abyś wyjaśnił im swoje zamiary. Wytłumacz im czym jest uczniostwo. Jeśli zamierzasz używać pomocniczo tego podręcznika, pokaż go im i wyjaśnij, czego będą się uczyć. Powinieneś również powiedzieć tym ludziom, czego będziesz od nich wymagał (np. regularne spotkania minimum raz w tygodniu na około dwie godziny; wcześniejsze zapoznanie się tematem z tego podręcznika, uległość wobec twojej duchowej zwierzchności jako nauczyciela (Hbr 13,17)). Ważne jest, aby ludzie chętnie zaangażowali się w grupie uczniostwa. Poproś ich, aby się o to modlili.

Jeśli zostałeś poproszony do prowadzenia grupy, to należy zastosować te same zasady. Te zasady powinny być przedstawione ludziom indywidualnie bądź w grupie na pierwszym spotkaniu.

8. Zorganizowanie twojego cotygodniowego spotkania (patrz do sekcji na początku pod tytułem «Jak korzystać z tego podręcznika»)

9. Cele do osiągnięcia przez twoich uczniów

- a) Kochać Boga przede wszystkim i najbardziej (Mt 22,37).
- b) Miłować bliźnich swoich jak siebie samych (Mt 22,39).
- c) Przemienić się i stać się bardziej podobnym do Jezusa (2Kor 3,18).
- d) Mieć upodobanie w posłuszeństwie Bogu, bez względu na cenę (J 14,21).
- e) Wzrastać w poznawaniu Słowa Bożego przez nauczanie w grupie i dyskusję oraz przez osobiste studiowanie Biblii (Łk 24,45).
- f) Zmienić styl życia, tak aby nie czynić rzeczy, które nie podobają się Bogu. Poświęcić swój czas i chęci, aby robić to, czego Bóg oczekuje (np. czas spędzany codziennie z Bogiem w modlitwie, regularne uczęszczanie do zboru, poleganie na Duchu Świętym bardziej niż na naturalnych uczuciach itp. - Łk 9,23, Ga 5,13-25; Rz 12,1-2; Tyt 3,14).
- g) Nauczyć się chętnie wykonywać podstawowe zadania ucznia Jezusa, takie jak: składanie świadectwa, przyprowadzanie innych do Pana, nauczanie innych, modlitwa o przyjęcie Ducha Świętego itp. (2Tm 4,2; 2Tm 2,15).

10. Wnioski

Jakość zwykle prowadzi do ilości, lecz ilość sama w sobie nie zawsze prowadzi do jakości. Powinniśmy przekazywać innym tę jakość życia, którą mamy w Chrystusie. Następnie ci, którzy przyjęli ją powinni być zachęceni do przekazywania jej dalej. Po pewnym czasie, jeśli ten proces będzie kontynuowany, tych kilku powiększy się do wielu.

11. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Czy zasady uczniostwa przedstawione w tym podręczniku są aktualne w dwudziestym wieku?
- b) Jak uważasz, czy kościół w większości przypadków odniósł sukces w położeniu właściwych fundamentów prawdy biblijnej w chrześcijanach, aby uzdolnić ich do prowadzenia zwyczajnego i owocnego życia, przynoszącego chwałę Bogu i budującego Jego Królestwo? Czy program uczniostwa mógłby być w tym pomocny?
- c) Czy potrzebujesz systematycznego podejścia do uczniostwa, czy też uważasz, że wystarczy tylko spotkać się razem i zająć się potrzebami członków grupy, której lider prowadzi spotkania kierując się tym, co czuje?
- d) Przedyskutuj różnicę pomiędzy intelektualnym wyjaśnieniem pewnych spraw, a kształtowaniem życia uczniów!
- e) Jeśli chcesz opiekować się i nauczać kogoś, to jakie są twoje pobudki: ciekawość, wina, brak poczucia bezpieczeństwa, przymus, uznanie - czy miłość, wizja i powołanie Boże?
- f) Czy mógłbyś powiedzieć wobec innych «naśladujcie mnie» wiedząc, że jeśli to uczynią, to będą prowadzić życie takie, jak chce Jezus?
- g) Montaigne powiedział, „Żaden wiatr nie jest przychylny tym statkom, które nie mają portu docelowego”. Musimy gdzieś zmierzać zanim pomoże nam Bóg. Czy zmierzasz gdzieś w kategoriach uczniostwa? Jeśli nie, to co zamierzasz z tym zrobić?

12. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Każdy chrześcijanin powinien być zaangażowany w proces uczniostwa, to znaczy, że albo sam jest nauczany albo naucza innych.
- b) Bóg prowadzi nas do dojrzałości, abyśmy mogli przekazywać innym tę jakość życia w Chrystusie, którą sami osiągnęliśmy.
- c) Wszystkie poziomy działalności kościoła powinny zmierzać do uczniostwa.
- d) W procesie nauczania powinniśmy skoncentrować nasze wysiłki na ludziach godnych zaufania, którzy z kolei będą w stanie innych nauczać (2Tm 2,2).
- e) Ci, którzy innych nauczają powinni być dobrym przykładem do naśladowania.
- f) Nie zajmuj się nauczaniem kogokolwiek jeśli nie jesteś pewien, że Bóg stoi za tym.
- g) Upewnij się, czy nauczanie, które przyjmują twoi słuchacze jest zrównoważone pomiędzy tym kim są w Chrystusie, a tym do czego powinni dążyć w Nim.
- h) Nigdy nie konkuruj ze swoim przywództwem, kiedy opiekujesz się innymi i nie bierz pod opiekę wielu uczniów bo nie będziesz mógł sobie poradzić.

